R 4836 (page 182)

இருதயங்களில் கிருபையினுடைய கிரியை

THE WORK OF GRACE IN THE HEART

"கிறிஸ்துவினுடைய அன்பு எங்களை நெருக்கி ஏவுகிறது."
- (2 கொரிந்தியர் 5:14)

இவ்வசனத்தில், இடம்பெறும் நெருக்கி ஏவுகிறது என்பதற்கான ஆங்கில வார்த்தையாகிய **"constrain"** என்பது நெருக்கமாய் இருக்கின்றது என்றும், கட்டிவைக்கின்றது என்றும் இரு பொருளைக் கொடுக்கின்றதாய் இருக்கின்றது. அப்போஸ்தலன் கர்த்தருடைய ஊழியத்திலுள்ள தன்னுடைய செயல்களையெல்லாம் மீண்டுமாக எண்ணிப்பார்த்துக்கொண்டு, சிலருக்குத் தன்னுடைய இந்தப் போக்கானது, தன்னிலை மறந்துபோன மனநிலையில் தான் காணப்படுவதைச் சுட்டிக்காண்பிப்பதாக இருக்கின்றது என்று கூறுகின்றார். ஆனால் காரியங்கள் இப்படியாக இல்லை என்றும், தனக்கு முன்னிருந்ததைக் காட்டிலும், தெளிந்த மனமே இருக்கின்றது என்றும் விவரிக்கின்றார். தன்னைக் கிறிஸ்துவுக்குக் கட்டுப்பட்டவராகவும், கிறிஸ்துவின் அன்பானது, கிறிஸ்துவையும், தூய இருதயம் கொண்டுள்ள கிறிஸ்துவினுடையவர்கள் யாவரையும் அன்பு செய்யத்தக்கதாக தன்னை நெருக்கி ஏவுகின்றதாகவும் அவர் உணர்ந்தார்.

ஏன் இந்த அன்பானது நெருக்கி ஏவிட வேண்டும்? காரணம் என்னவெனில்... அனைவரும் மரித்தவர்களாக இருக்கின்றார்கள் என்று நாம் எண்ணுவோமானால், பின்னர் அனைவருக்கும் ஜீவன் அளிப்பவருடைய உதவி தேவையாய் இருப்பதை அறிவோம் ஒருவேளை கிறிஸ்து அனைவருக்காகவும் மரித்தாரானால் மற்றும் நாம் அவர் மூலமாய், ஜீவனுக்குள் வந்திருக்கிறோமானால், இதுமுதல் நாம் மாம்சத்தின்படி ஜவீக்கிறவா;களாய் இருக்கக்கூடாது. நாம் மாம்சமானவைகளை முற்றிலுமாக ஒப்புக்கொடுத்துவிட்டு, கிறிஸ்துவிடமிருந்து பெற்றுக்கொண்ட புதிய ஜீவியத்தை ஜீவிக்க வேண்டும் என்பதேயாகும். "நான் பைத்தியக்காரன் அல்ல மாறாக கிறிஸ்து மற்றவர்களுக்காகக் கொண்டிருந்த அதே அனுதாப அன்பை, நானும் பெற்றிருக்கத்தக்கதாக, நான் கிறிஸ்துவினிடத்தில் மிக நெருக்கமாய் இழுக்கப்படுகிறேன். அவர் சகோதரருக்காக எப்படித் தம்முடைய ஜீவனையே ஒப்புக்கொடுத்தாரோ, அப்படியே நானும் செய்வேன்" என்ற விதத்தில் பரிசுத்தவானாகிய பவுல் கூறுகின்றார்.

நமது கர்த்தருடைய அன்பானது, அவருடைய சீஷர்களிடத்திலும், பிரதானமாய் மிகவும் வைராக்கியத்துடனும், வேகத்துடனும் காணப்பட்டவர்களிடத்தில், அதாவது பேதுரு, யாக்கோபு மற்றும் யோவானிடத்தில் விசேஷமாய் வெளிப்படுத்தப்பட்டது; இவர்கள் கர்த்தருடைய விசேஷித்த அன்பைப் பெற்றிருந்தார்கள். இப்படியாக இருக்க வேண்டும் எனச் சபையும் அறிவுரைக்கப்பட்டிருக்கின்றது. உலகத்திற்கான ஊழியத்தில் ஜீவனை ஒப்புக்கொடுக்க வேண்டும் என்று எந்தப் புத்திமதியும் காணப்படாமல், மாறாக விசுவாச வீட்டாருக்கே விசேஷமாய் ஜீவனானது ஊழியத்திற்காக ஒப்புக்கொடுக்கப்பட வேண்டும் என்றே புத்திமதி காணப்படுகின்றது. ஒட்டுமொத்த மனுக்குலத்தின், அதாவது ஆதாமினுடைய சந்ததியின் ஒவ்வொரு அங்கத்தினருக்கும், கிறிஸ்துவினுடைய பலியின் நன்மையானது கடந்து செல்லும் என்று நாம் பார்க்கின்றோம்.

கர்த்தரை யார் காட்டிக்கொடுப்பார் என்று அவருக்கு மிக ஆரம்பத்திலேயே தெரியும் என்று வைத்துக்கொள்ளுங்கள், இன்னுமாக யாரெல்லாம் இரண்டாம் மரணத்திற்குள் கடந்து

போவார்கள் என்பதையும் தெய்வீக உய்த்துணா;வானது அறிந்துகொள்கின்றது என்றும் வைத்துக்கொள்ளுங்கள், இப்படியிருக்க இப்படிப்பட்டவர்களுக்காகக் கர்த்தர் ஏதாகிலும் செய்வார் என்று நாம் எண்ண முடியாது. வேறு வார்த்தைகளில் சொல்ல வேண்டுமெனில், தேவனுடைய ஆசீர்வாதமானது "உத்தம இஸ்ரயேலர்களுக்கு" மாத்திரமே உரியதாகும். அவருடன் இசைவிற்குள் வருகிறவர்கள் மாத்திரமே, கர்த்தருடைய ஆசீர்வாதம் மற்றும் கிருபையின் ஐசுவரியத்தைப் பெற்றுக்கொள்வார்கள். இவர்கள் தங்களுக்குள்ளாகப் பெற்றிருக்கும் ஏதோ ஒன்றினால் இல்லாமல், மாறாக ஏற்றுக்கொள்கின்றவர்கள் அனைவருக்கும் போதுமான அளவு பரந்ததாகவும், போதுமான அளவுக்கு ஆழமானதாகவும் காணப்படும் கர்த்தருடைய அன்பினாலேயே, இவர்கள் மீட்கும் பணியில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளனர். ஆனால் தேவனால் பொல்லாங்கானவர் களை அன்புகூர முடியாது. இப்பொழுது அவருடைய பிள்ளைகளாக இருப்பவர்களுக்கு அல்லது, அவர் பிற்பாடு அருளவிருக்கும் சிலாக்கியங்கள் மற்றும் ஆசீர்வாதங்களின் கீழ் அவருடைய பிள்ளைகளாக அப்போது இருக்கப்போகிறவர்களுக்கு மாத்திரமே அவருடைய ஆசீர்வாதங்கள் உரியவைகளாகக் காணப்படுகின்றன. முடிந்தமட்டும், அனைவரையும் ஆசீர்வதிப்பது / ஆசீர்வாதத்திற்குள் கொண்டுவருவது நம்முடைய கடமையாக இருக்கின்றது.

அன்பை வளர்த்துவதே, நம்மைப் பயிற்றுவிப்பதற்குரிய பிரதானமான நோக்கமாய் இருக்கின்ற

நம்முடைய சீரழிந்த குணலட்சணங்களை மறுரூபமாக்குவதும், அந்தக் குணலட்சணங்களைத் தெய்வீகக் குணலட்சணமாகிய அன்பிற்கு ஒப்பாக மீண்டும் புதிதாய்ச் சீர்ப்பொருத்துவதும்தான் இந்தச் சுவிசேஷ யுகத்தில், சபைக்கான கிருபையின் கிரியையாக இருக்கின்றது. எவன் ஒருவன் இந்த மறுரூபமாக்கப்படுதலை அடைய தவறுகின்றானோ, அவன்

R4837 : page 182

தன்னைக் குறித்ததான தேவனுடைய சித்தத்தை அடைய தவறிப்போனவனாகி, கண்டிப்பாகச் சுவிசேஷத்தில் நமக்கு முன்பாக வைக்கப்பட்டுள்ள பரிசை வெல்ல தவறிப்போகிறவனாய் இருப்பான். நம்மிடத்தில் இருக்கும் மிகச் சீரழிந்த குணலட்சணங்களைத்தான், தேவனுடைய அருமையான குமாரனுக்கு ஒத்த சாயலாக நாம் மாற்ற வேண்டியுள்ளது. நாம் மற்ற வா;களைப்போன்று, கோபாக் கினையின் பிள்ளைகளாகக் காணப்பட்டிருந்தோம் (எபேசியர் 2:3). தகப்பனாகிய ஆதாம் மீறுதலுக்கு உட்படுவதற்கு முன்னதாக, அவரிடம் காணப்பட்ட ஆதி தேவனுடைய சாயலானது, கடந்த ஆறாயிரம் ஆண்டுகள் காலத்தில் கவலைக்கிடமாகத் தொலைந்துபோயுள்ளது. ஆகவே தெய்வீக அன்பின் சாயலுக்கு நாம் ஒத்தவர்களாகக் காணப்படுவதற்குப் பதிலாக, நாம் "தூர்க்குணத்தில் உருவாகி, பாவத்தில் கர்ப்பந்தரித்தவர்களாக" காணப்படுகின்றோம் இதனிமித்தம் அன்பானது நம்முடைய இயல்பான பண்பாகவும், நம்முடைய மற்றப் பண்புகளை ஆளும் கொள்கையாகவும் இருப்பதற்குப் பதிலாக, அநேகத் தருணங்களில் முற்றிலும் தடயம் இல்லாமலேயே போய்விட்டதாகக் காணப்படுகின்றது; ஆகவே நம்மிடத்தில் இருப்பதெல்லாம் பெரிதளவில் தீமையினால் அசுத்தப்படுத்தப்பட்டதாகவும், சுயநலமான அன்பாகவும், சிற்றினப் அன்பாகவும், காணப்படுகின்றது; அதாவது தெய்வீகக் குணலட்சணத்தினுடைய சாரமாகிய - முற்றிலும் சுயநலமற்ற அன்பிற்கு எதிரானவைகளாக நம்முடைய அன்பு மாறியுள்ளது.

"ஒன்றான மெய்த்தேவனாகிய உம்மையும் நீர் அனுப்பினவராகிய இயேசு கிறிஸ்துவையும் அறிவதே நித்தியஜீவன்" (யோவான் 17:3); அதாவது அன்பாகவே இருக்கும் தேவனை அறிவதே ஶ நித்திய ஜீவன் ஆகும். தேவனை அறிந்துகொள்வது என்பது அவருடைய அன்பான திட்டம் மற்றும் குணலட்சணம் பற்றி எதையாகிலும் அறிந்துகொள்ளுதல் ஆகும் அதாவது தனிப்பட்ட விதத்தில் அவரை அறிந்து கொள்ளுதலாகவும், அவருடைய குணலட்சணம் பற்றின அறிவுபூர்வமான உணர்ந்து கொள்ளுதலாகவும் இருப்பதே, தேவனை அறிந்துகொள்ளுதலாகும் மேலும் தேவனுடைய ஆவியையும், பரிசுத்தத்தின் ஆவியையும், அன்பின் ஆவியையும் ஒருவன்

பெற்றிராதது வரையிலும், இப்படியாகத் தேவனை அறிந்துகொள்வது முடியாது. மேலும் இந்தப் பரிசுத்தம் மற்றும் அன்பின் ஆவியானது, உடனடியாக அடையப்பெற முடியாது; இது ஒரு வளா;ச்சியாகும் இதனை வளர்த்துவதே, பிரதான வேலையாகக் ஜபிரதான கவனமாகஸ காணப்பட வேண்டும் - அதாவது நித்திய ஜீவனைப் பலனாகக்கொடுக்கக்கூடிய தேவனைப் பற்றின அறிவை அடைய எதிர்நோக்கும் அனைவருடைய பிரதான வேலையாகக் காணப்பட வேண்டும்.

ஆனால் நம்முடைய மனதின் அல்லது சித்தத்தின் மறுரூபமாகுதலுடன்; சரீரத்தின் மறுரூபமாகுதல் அல்லது சீர்ப்பொருந்துதல் நடைபெறாததினால், நாம் மாம்சத்தில் காணப்படுவது வரையிலும், மாம்சத்தினால் சுதந்தரிக்கப்பட்டுள்ள அதன் பெலவீனங்களுக்கு எதிராகவும், சுயநலம் மற்றும் பாவத்திற்கு நேரான அதன் போக்குகளுக்கு எதிராகவும் நாம் போராடிக்கொண்டே இருக்க வேண்டும். ஆனால் இந்தக் கடுமையான மற்றும் தொடர்ச்சியான போராட்டமானது, விசேஷித்த ஜெயங்கொள்ளும் வகுப்பாரை மாத்திரம் தெரிந்துகொள்ளாமல், இன்னுமாக விரும்பத்தக்கதான குணலட்சணங்களை இப்போது மிக விரைவாக வளர்ப்பதற்கு (ஆயிர வருட யுகத்தில் செயல்படுத்தப்படும் மிக எளிமையான முறைகளைக்காட்டிலும்) உதவியாய் இருக்கின்றது. இதன் விளைவாக உலகம் பூரணம் அடைவதற்குக் கிட்டத்தட்ட ஆயிரம் வருஷங்கள் தேவைப்படுகிறதாய் இருக்க, பரிசுத்தவான்கள் குணலட்சணத்தில் பூரணப்படுகிற காரியமானது, “சிறுமந்தையினருக்காக” வடிவமைக்கப்பட்டுள்ள கடுமையான ஒழுங்குபடுத்துதல்கள் மற்றும் விசேஷித்த அறிவுரை வகுப்புகளாகிய விசேஷித்த பயிற்சியின் கீழ், வெகுசில வருடங்களுக்குள்ளாகவே நிறைவடைகிறதாய் இருக்கின்றது. கொஞ்சம் வருடங்களோ (அ) அநேக வருடங்களோ, எதிர்ப்புகளினால் கொஞ்சம் துன்பமோ (அ) அதிகமான துன்பமோ, எப்படியிருப்பினும் குணலடச்ணத்தினுடைய மறுரூபமாக்கப்படுதலிலும், மெருகூட்டப்படுதலிலும் நடைப்பெற்றிருக்க வேண்டும். நாம் நமது ஓட்டத்தைச் சந்தோஷத்துடன் முடித்து, நித்திய மகிமையை அடைய வேண்டுமானால், அன்பின் விஷயத்தில் நமது சித்தங்கள், தேவனுடைய சித்தத்திற்கு ஒத்திருக்கும் நிலைமையை அடைந்திட வேண்டும்.

அன்பின் பாடத்தை நாம் முழுமையாய்க் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்

தேவனுடைய அன்பை நம்முடைய இருதயங்களில் நாம் பெற்றிருந்தோமானால், இந்த அன்பானது நம்முடைய ஜீவியத்தின் அனைத்துக் காரியங்களையும் ஆளுகிறதாய் இருந்து, எண்ணங்களிலும், கிரியைகளிலும், வார்த்தைகளிலும், நம்மைத் தேவனுக்கு ஒத்திருக்கச் செய்யும். கிறிஸ்துவின் பள்ளிக்கூடத்தில் அன்பு பற்றின பாடமாகிய மாபெரும் பாடத்தையே

R4837 : page 183

நாளுக்கு நாள் ஆண்டவர் நமக்குக் கற்றுக்கொடுத்து வருகின்றார் நாம் ’நம்முடைய பரம அழைப்பின் பந்தய பொருளிற்கான இலக்கை” அடைய வேண்டுமெனில், இந்த அன்பு பற்றின பாடத்தை நாம் முழுமையாய்க் கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

அன்பிற்கு இசைவாக நம்முடைய இருதயங்களை வளர்த்துவதற்கும், நம்முடைய நடத்தைகளை இயக்குவதற்குமே, கிறிஸ்துவின் பள்ளிக்கூடத்தில் தெய்வீக வார்த்தைகள் மற்றும் வழிநடத்துதல்களின் அறிவுரைகள் அனைத்தும் நோக்கம் கொண்டுள்ளன. சாந்தம், பொறுமை முதலான கனிகளும், கிருபைகளும், ஆவியிருப்பதற்கான வெளிப்படுத்தல்களாக இருந்தாலும்கூட, இக்கனிகள் எல்லாம் வெளிப்படுவதற்கு முன்னதாகவே பரிசுத்த ஆவி நம்மிடத்தில் காணப்பட வேண்டும் ஆவி பூரணமானதாக இருக்கும், ஆனால் அதன் வெளிப்படுத்தல்கள் குறைவுகளுடன் காணப்படலாம். திராட்சச்செடி நல்ல செடியாக இருக்கலாம், ஆனால் ஒரு குறிப்பிட்ட காலம் வரையிலும், திராட்சப்பழங்கள் முதிர்ச்சியற்றவையாகவே இருக்கும். இப்படியாகவே ஆவியினுடைய கிருபைகளின் / பண்புகளின் விஷயத்திலும் காணப்படுகின்றன. இவைகள் இருதயத்தினுடைய உள்ளான நிலையினுடைய, வெளிப் புற வெளிப்படுத்தல்களாய் இருக்கின்றன; இந்தப்பண்புகள் பூரணமடைவதற்கு / முழுமையடைவதற்கு முன்னதாகவே இருதயத்தினுடைய உள்ளான நிலை பூரணமடையக் கூடியதாய் இருக்கின்றது.

உண்மையைச் சொல்லப்போனால், இந்தப்பண்புகள் திரைக்கு இப்பக்கத்தில் ஒருபோதும் பூரணம் அடையப்போவதில்லை.

நாம் அர்ப்பணம் பண்ணின தருணத்தில், அதாவது ஆவியின் கனிகளை நாம் வளர்த்துக்கொள்வதற்கு முன்னதாக, நாம் பூரண அன்பாகிய இலக்கில் காணப்படவில்லை. அப்போது நாம் அர்ப்பணம் பண்ணினவர்களாகவும், நாம் அறிந்திருநத் வரையில் சரியான ஆவியை உடையவர்களாகவும் இருந்தோம். நம்மிடத்தில் என்ன எதிர்பார்க்கப்படுகின்றது என்பது பற்றின போதுமான அறிவு நமக்கு அப்போது இருக்கவில்லை. இதை அறிந்துகொள்வதற்கு, நாம் கொஞ்சம் வளசச்சியடைய வேண்டியிருந்தது, கிறிஸ்துவின் பள்ளிக்கூடத்தில் கொஞ்சம் போதிக்கப்படவும் வேண்டியிருந்தது. கிறிஸ்துவைப் பின்பற்றுவது என்றால் என்ன என்பது பற்றின அறிவு படிப்படியாகவே நமக்கு வந்தது. ஒருவேளை சித்தமானது, அறிவினுடைய வேகத்திற்கு ஏற்பகாணபப்ட்டிருந்திருக்குமாயின், ஒருவர் இருதயத்தில், பூரண அன்பினுடைய இலக்கினை அடைந்திருப்பார். இந்த ஓர் இருதய நிலையானது கொண்டுவரும் குணலட்சணத்தின் பண்புகளினுடைய வெளிப்படுத்தலானது, தற்காலத்தில் ஒருபோதும் முழுமையான பூரணத்தில் இருப்பதில்லை, மாறாக நாம் பரிபூரணமான சரீரங்களைப் பெற்றிருக்கும் போதே, பூரணமாய் இருக்கக்கூடும். இந்த ஒரு நிலையை அடைந்துள்ள இருதயமானது திரைக்கு அப்பக்கத்தில் கிடைக்கப்பெறும் நிலைகளுக்கு முழுக்க ஏற்ற ஒன்றாய் இருக்கும்.

அவர்களுடைய கனிகளினாலே அவர்களை அறிவீர்கள்; எனினும் மாம்சத்தில் பூரணம் என்பது சாத்தியமற்ற ஒன்றாகும்

நாம் ஒருவருக்கொருவர் பண்ணுகின்ற நல்ல அறிக்கைகளினாலும், வெளிப்படுத்தப்படுகின்ற இந்த அறிக்கைகளுக்கான சாட்சியங்களினாலும், நாம் ஒருவரையொருவர் அடையாளங்கண்டு கொள்ளலாம். தோட்டக்காரன் தன்னுடைய திராட்சச்செடியினிடத்திற்குச் சென்று, திராட்சப்பழங்களுக்காக அதன் பல கிளைகளை / கொடிகளை நோட்டமிடுவது போலவே, கனிகள் கொடுக்கத்தக்கதான சரியான நிலையில் இருதயம் காணப்படுகின்றதா என்று கர்த்தர் அறிவார். கர்த்தருக்கு ஒரு முழுமையான அர்ப்பணத்தைப் பண்ணியுள்ளதை வெளிப்படையாக அறிக்கைப் பண்ணியுள்ளவர்கள், அதாவது தாங்கள் அறிக்கைப் பண்ணினதற்கு எதிர்மாறாக வாழாதவர்கள் மற்றும் மாம்சத்தின்படி நடவாமல், ஆவியின்படி நடப்பவா;கள் அனைவரும் நம்மால் அடையாளம் கண்டுகொள்ளப்படலாம் - அதாவது அவர்கள் நம்மை அடையாளம் கண்டுகொள்ளும் அதே விதத்தில், நாமும் அவர்களை அடையாளம் கண்டுகொள்ளலாம். “அவர்களுடைய கனிகளினாலே அவர்களை அறிவீர்கள்”--அதாவது அவர்களது வெளிப்புறமான கீழ்ப்படிதலை வைத்து அறிவீர்கள் ஶ ஆனால் கனிகளின் முழுமையான வளர்ச்சியின்படி இல்லை. ஆகவே நாம் ஒருவரையொருவர் கனிகளின் முழுமையான வளர்ச்சியின்படி அறியாமல், கீழ்ப்படிதல் மற்றும் கர்த்தருக்குக் கீழ்ப்படிய முயற்சித்தல் ஆகியவற்றின் அடிப்படையிலேயே அறிகிறவர்களாய் இருக்கின்றோம்.

முற்றும் முழுமையான பூரணம் என்பது எண்ணங்களிலும், வார்த்தைகளிலும், கிரியைகளிலுமான பூரணமாய் இருக்கின்றது, மேலும் இது தற்காலத்தினுடைய நம்முடைய நிலைமையும் அல்ல. நம்முடைய இருதயங்களில் அன்பில் பூரணத்தை மாத்திரம் இப்பொழுது நம்மால் பெற்றிருக்க முடிந்த காரியமாக இருக்கின்றது; அதாவது தேவனுக்காக, சத்தியத்திற்காக, சகோதர சகோதரிகளுக்காக ஒரு பூரண அன்பை நாம் இருதயத்தில் மாத்திரமே இப்பொழுது கொண்டிருக்க முடியும். பூரணமான அன்பு, பலிசெலுத்துவதற்கு வழிநடத்துகின்றது. “நீங்கள் என்னிடத்தில் அன்பாயிருந்தால் என் கற்பனைகளைக் கைக்கொள்ளுங்கள்“ (யோவான் 14:15). பூரண அன்பை உடையவா;கள், தங்களுடைய பலிகளை நிறைவேற்றுபவா;களாக இருப்பார்கள். ஆனால் எத்தருணத்திலும், இப்படியான பூரண அன்பின் நிலையிலிருந்து, எதிர்க்கிற நிலைக்கும், தூரமாய்ப் போகிற நிலைக்கும்கூட கடந்து செல்லக்கூடும். இப்படியாகப் போகிறவனுடைய

இருதயத்தில், அவனுடைய அன்பின் அனல் தணிந்துபோய்விடும். படிப்படியாக அவன் தேவனிடமிருந்து பின்வாங்க ஆரம்பித்து, திரள்கூட்டத்தின் வகுப்பாரில் ஒருவனாக மாறுகிறவனாகலாம். ஒருவேளை மகா உபத்திரவக் காலத்தினுடைய சிட்சைகள், அவனிடம் முழுமையான சீர்த்திருத்தத்தைக் கொணடு; வரவில்லையெனில், அவன் இரண்டாம் மரணத் திற்குக்கடந்து போகிறவனாய் இருப்பான்.

அன்பினுடைய ஏற்பாடாக, தேவனுடைய ஆட்டுக்குட்டியானது, மனுக்குலம் அனைத்திற்குமான ஈடுபலி விலைக்கிரயமாக, ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்ட பிற்பாடு, அவருடைய புண்ணியத்தின் பலனானது சபைக்குத் தரிப்பிக்கப்பட்ட பிற்பாடு, பாவங்களிலிருந்து நம்மை விடுவிப்பதற்காக எடுக்கப்படும் பல்வேறு படிகளானது - அன்பின் குணலட்சணத்திலும், தேவனுடைய குணலட்சணத்திலும் நம்மை வளர்த்துவதற்கே உள்ளது; இப்படியான தெய்வீகக் குணலட்சணத்தற்கு இசைவான குணலட்சணத்தினுடைய வளர்ச்சி மாத்திரமே, நம்மைப் பிதாவுக்கு முன்பாக அங்கீகரிப்பான நிலையில் நிற்க செய்து, நித்தியத்திற்குமான ஜீவனாகிய அவருடைய கிருபையினிடத்திற்கு நம்மை அழைத்துச் செல்கிறதாய் இருக்கும். அப்படியானால், நாம் “தேவனால் போதிக்கப்பட்டிருப்பதும்,” இந்தக் குணலட்சணத்தை வளர்த்துக்கொள்வதும் எவ்வளவு முக்கியமானதாக இருக்கின்றது!

ஆயிர வருட யுகத்தின்போதான கிருபையினுடைய கிரியையும்கூட, மனுக்குலம் முழுவதும் தேவனுடைய கிருபையான குணலட்சணத்தை அறிந்துகொள்வதற்கும் , அனைவருக்குமான இரட்சிப்பிற்கு அவர் பண்ணியுள்ள ஏற்பாட்டை அறிந்துகொள்வதற்கும் ஏதுவாய் இருக்கும் இன்னுமாக விருப்பம் உள்ளவா;கள் அனைவரையும் பாவத்தினுடைய சீர்க்கேட்டிலிருந்து, குணலட்சணத்தினுடைய பூரணமாகிய அன்பின் நிலைக்கு மாற்றுவதற்கு ஏதுவாயும் இருக்கும் அதாவது மீண்டுமாக மனுக்குலத்தைத் தேவனுடைய சாயலில் கொண்டுவருவதற்கு ஏதுவாய் இருக்கும். இப்படியாக அவர்களுடைய சித்தங்கள் மாற்றமடைவதும், கூடவே சரீரத்திலும் அவர்கள் படிப்படியாக மாற்றம் அடைவதும், பாவத்தினுடைய சகல கறைகளையும், சுதந்தரிக்கப்பட்ட சகல பெலவீனங்களையும் அகற்றிவிடுகிறதாய் இருந்து, அவர்களைத் தேவனுடைய சாயலில் கொண்டுவருகிறதாகவும், பாவம் மற்றும் அதின் தீமையான பின்விளைவுகளின் “விரும்பத்தகா நிலை” பற்றின ஞாபகார்த்தத்தையும் கொடுக்கிறதாயும் இருக்கும்.

See more Books & Articles at www.foodfornewcreature.com